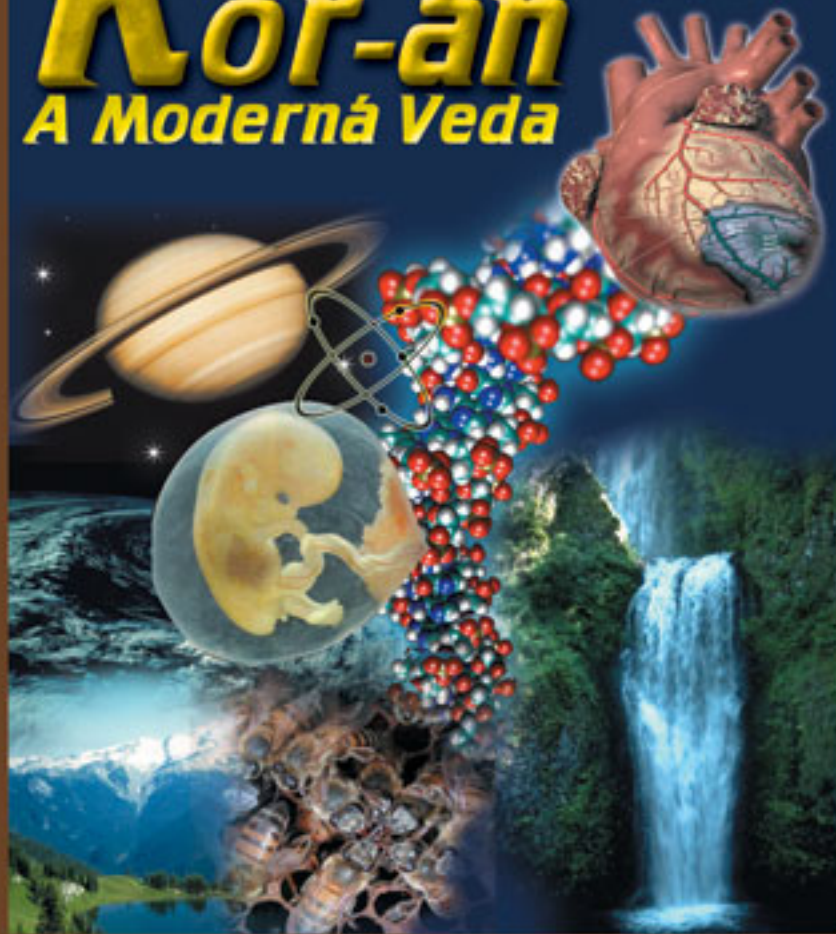

Kor-án

A Moderná Veda

Dr. MAURICE BUCAILLE
FRANCÚZSKA LEKÁRSKA AKADEMIA

KOR-ÁN
a moderná veda

**VYDAL: VŠEOBECNÝ ZVÄZ MUSLIMSKÝCH ŠTUDENTOV
NA SLOVENSKU**

BRATISLAVA 1996

OBSAH

O čom sa v knihe hovorí	5
Kor-án a moderná veda	7
Encyklopedické vedomosti potrebné na poznanie kor-ánu	10
Stvorenie sveta	13
Astronómia - svetlo a pohyb	16
Zem	19
Stvorenie človeka	23
Kor-án a Biblia	26
Svetlo zjavenia	31
Kritériá pravdy	33

O ČOM SA V KNIHE HOVORÍ

Dr. Bucaille v tejto knihe hovorí o svojom stretnutí s Kor-ánom. „Nebola to viera v islam, ktorá viedla moje prvé kroky pri hľadaní pravdy“, hovorí Dr. Bucaille. „Bolo to jednoduché hľadanie pravdy. Takto to vidím dnes. Bol to predovšetkým fakt, že v Kor-áne som videl text, ktorý bol zjavený prorokovi“. K tomuto presvedčeniu autor dospel na základe úvahy, že „človek Muhammadových čias vzhľadom na úroveň poznatkov svojej doby nemohol byť autorom takých výrokov“.

Vo svojej štúdii Dr. Bucaille zoradil verše Kor-ánu obsahujúce vedecké údaje pod všeobecné tituly, ako sú Stvorenie, Astronómia, Zem atď.

Čo sa týka Stvorenia, autor vyvracia dávnoveké názory Západu (absolútne nepodložené alebo len domnienky), že Muhammad iba odkopíroval hlavné zásady Biblie. Porovnáva Bibliu s Kor-ánom, pričom zisťuje, že Biblia je z vedeckého hľadiska neprijateľná, zatiaľ čo Kor-án nielen že je v súlade s poznatkami modernej vedy, ale aj pozoruhodne vzdoruje mýlnym dobovým názorom. Autor si kladie otázku: Ako si možno predstaviť tú skutočnosť, že človek, ktorý čerpal z Biblie, mohol byť autorom Kor-ánu a že by len tak svojvoľne opravil biblický text, aby tým prišiel na predstavu o vzniku vesmíru, pričom táto idea nebola sformulovaná ani storočia po jeho smrti.

Kniha je cenným odkazom predovšetkým pre súčasných vedcov a pre moderného človeka vôbec. Nemali by sme však zabudnúť na to, ako upozorňuje sám autor, že Kor-án nechce byť čisto vedeckou knihou, ale že je to predovšetkým náboženská kniha. Tým, že upriamuje pozornosť človeka na prírodné javy, zdôrazňuje božiu Všemohúcnosť. Fakt, že v týchto úvahách možno nájsť narážky na údaje súvisiace s vedeckými poznatkami, je ďalším božím darom, ktorého hodnota musí žiariť v súčasnom veku materialistického ateizmu.

KOR-ÁN A MODERNÁ VEDA

Dňa 9. novembra 1976 sa na Francúzskej lekárskej akadémii uskutočnila neobyčajná prednáška na tému „Fyziologické a embryologické údaje v Koráne“. V prednáške som prezentoval výsledky svojho skúmania určitých výrokov z oblasti fyziológie a rozmnožovania obsiahnutých v Koráne. Túto tému som si zvolil preto, že naše poznatky z uvedených disciplín sú dnes také, že ťažko možno objasniť skutočnosť, že text vytvorený v čase Koránu mohol obsahovať také pojmy a fakty, ktoré boli objavené až v modernej dobe.

Dosiaľ nebolo vytvorené také ľudské dielo, ktoré by predstihlo poznatky svojej doby a ktoré by sa mohlo porovnať s Koránom.

Aj komparatívne štúdium podobných výrokov obsiahnutých v Biblii (Starý zákon a evanjeliá) bolo už potrebné. Tak vznikol projekt konfrontácie súčasných poznatkov s určitými pasážami vo svätých knihách každého monoteistického náboženstva. Výsledkom toho je kniha nazvaná „Biblia, Korán a veda“. Prvé francúzske vydanie sa objavilo v máji 1976 (Seglers, Paríž). Anglické a arabské vydanie bolo publikované nedávno.

Neprekvapuje nás to, že Islam vždy považoval náboženstvo a vedu za dvojčatá a že dnes, keď veda už dosiahla obrovský pokrok, veda a náboženstvo

ostávajú navzájom ďalej prepojené, ba čo viac, určité vedecké poznatky sa stále viac využívajú na hlbšie pochopenie koránových textov. V storočí, keď pre náboženské presvedčenie ľudia zomierali, to boli práve vedecké objavy, ktoré v objektívnom skúmaní islamského Zjavenia vyzdvihli nadprirodzený charakter určitých aspektov Zjavenia.

Vedecké poznatky môžu účinne prispieť k úvahám o existencii Boha i napriek tomu, že ľudia o tom možno uvažujú aj inak.

Príde čas, keď sa začneme nepredpojata a bez predsudkov sami seba pýtať na metafyzické objasnenie odvodené zo súčasných poznatkov (napr. naše poznanie nekonečnej malosti alebo problém života) a pre takéto uvažovanie skutočne nájdeme veľa dôvodov. Ak sa zamyslíme nad pozoruhodnou organizáciou riadiacou zrod a udržanie života, určite jasne pochopíme, že tu nejde o žiadnu náhodu, ako o tom hovoria určité koncepcie, ktoré sa čím ďalej tým viac stávajú neprijateľnými. Napríklad francúzsky držiteľ Nobelovej ceny za medicínu sa usiloval presvedčiť ľudí, že živá látka vznikla sama od seba ako dôsledok náhodných okolností za účinkovania určitých vonkajších vplyvov na báze jednoduchých chemických prvkov. Z toho vzišiel živý organizmus, na vrchole ktorého stojí pozoruhodný komplex – človek. Mne sa však zdá, že vedecký pokrok v ponímaní obrovskej zložitosti vyšších bytostí disponuje silnými argumentmi v prospech protichodnej teórie, inými slovami, existuje zvláštna metodická organizácia, ktorá riadi usporiadanie fenoménov života.

O ČOM SA V KNIHE HOVORÍ

Dr. Bucaille v tejto knihe hovorí o svojom stretnutí s Kor-ánom. „Nebola to viera v islam, ktorá viedla moje prvé kroky pri hľadaní pravdy“, hovorí Dr. Bucaille. „Bolo to jednoduché hľadanie pravdy. Takto to vidím dnes. Bol to predovšetkým fakt, že v Kor-áne som videl text, ktorý bol zjavený prorokovi“. K tomuto presvedčeniu autor dospel na základe úvahy, že „človek Muhammadových čias vzhľadom na úroveň poznatkov svojej doby nemohol byť autorom takých výrokov“.

Vo svojej štúdii Dr. Bucaille zoradil verše Kor-ánu obsahujúce vedecké údaje pod všeobecné tituly, ako sú Stvorenie, Astronómia, Zem atď.

Čo sa týka Stvorenia, autor vyvracia dávnoveké názory Západu (absolútne nepodložené alebo len domnienky), že Muhammad iba odkopíroval hlavné zásady Biblie. Porovnáva Bibliu s Kor-ánom, pričom zisťuje, že Biblia je z vedeckého hľadiska neprijateľná, zatiaľ čo Kor-án nielen že je v súlade s poznatkami modernej vedy, ale aj pozoruhodne vzdoruje mýlnym dobovým názorom. Autor si kladie otázku: Ako si možno predstaviť tú skutočnosť, že človek, ktorý čerpal z Biblie, mohol byť autorom Kor-ánu a že by len tak svojvoľne opravil biblický text, aby tým prišiel na predstavu o vzniku vesmíru, pričom táto idea nebola sformulovaná ani storočia po jeho smrti.

Kniha je cenným odkazom predovšetkým pre súčasných vedcov a pre moderného človeka vôbec. Nemali by sme však zabudnúť na to, ako upozorňuje sám autor, že Kor-án nechce byť čisto vedeckou knihou, ale že je to predovšetkým náboženská kniha. Tým, že upriamuje pozornosť človeka na prírodné javy, zdôrazňuje božiu Všemohúcnosť. Fakt, že v týchto úvahách možno nájsť narážky na údaje súvisiace s vedeckými poznatkami, je ďalším božím darom, ktorého hodnota musí žiariť v súčasnom veku materialistického ateizmu.

KOR-ÁN A MODERNÁ VEDA

Dňa 9. novembra 1976 sa na Francúzskej lekárskej akadémii uskutočnila neobyčajná prednáška na tému „Fyziologické a embryologické údaje v Koráne“. V prednáške som prezentoval výsledky svojho skúmania určitých výrokov z oblasti fyziológie a rozmnožovania obsiahnutých v Koráne. Túto tému som si zvolil preto, že naše poznatky z uvedených disciplín sú dnes také, že ťažko možno objasniť skutočnosť, že text vytvorený v čase Koránu mohol obsahovať také pojmy a fakty, ktoré boli objavené až v modernej dobe.

Dosiaľ nebolo vytvorené také ľudské dielo, ktoré by predstihlo poznatky svojej doby a ktoré by sa mohlo porovnať s Koránom.

Aj komparatívne štúdium podobných výrokov obsiahnutých v Biblii (Starý zákon a evanjeliá) bolo už potrebné. Tak vznikol projekt konfrontácie súčasných poznatkov s určitými pasážami vo svätých knihách každého monoteistického náboženstva. Výsledkom toho je kniha nazvaná „Biblia, Korán a veda“. Prvé francúzske vydanie sa objavilo v máji 1976 (Seglers, Paríž). Anglické a arabské vydanie bolo publikované nedávno.

Neprekvapuje nás to, že Islam vždy považoval náboženstvo a vedu za dvojčatá a že dnes, keď veda už dosiahla obrovský pokrok, veda a náboženstvo

ostávajú navzájom ďalej prepojené, ba čo viac, určité vedecké poznatky sa stále viac využívajú na hlbšie pochopenie koránových textov. V storočí, keď pre náboženské presvedčenie ľudia zomierali, to boli práve vedecké objavy, ktoré v objektívnom skúmaní islamského Zjavenia vyzdvihli nadprirodzený charakter určitých aspektov Zjavenia.

Vedecké poznatky môžu účinne prispieť k úvahám o existencii Boha i napriek tomu, že ľudia o tom možno uvažujú aj inak.

Príde čas, keď sa začneme nepredpojato a bez predsudkov sami seba pýtať na metafyzické objasnenie odvodené zo súčasných poznatkov (napr. naše poznanie nekonečnej malosti alebo problém života) a pre takéto uvažovanie skutočne nájdeme veľa dôvodov. Ak sa zamyslíme nad pozoruhodnou organizáciou riadiacou zrod a udržanie života, určite jasne pochopíme, že tu nejde o žiadnu náhodu, ako o tom hovoria určité koncepcie, ktoré sa čím ďalej tým viac stávajú neprijateľnými. Napríklad francúzsky držiteľ Nobelovej ceny za medicínu sa usiloval presvedčiť ľudí, že živá látka vznikla sama od seba ako dôsledok náhodných okolností za účinkovania určitých vonkajších vplyvov na báze jednoduchých chemických prvkov. Z toho vzišiel živý organizmus, na vrchole ktorého stojí pozoruhodný komplex – človek. Mne sa však zdá, že vedecký pokrok v ponímaní obrovskej zložitosti vyšších bytostí disponuje silnými argumentmi v prospech protichodnej teórie, inými slovami, existuje zvláštna metodická organizácia, ktorá riadi usporiadanie fenoménov života.

Vo viacerých svojich častiach Kor-án nabáda jednoduchými termínmi k podobným úvahám. Obsahuje však aj oveľa jasnejšie výroky týkajúce sa priamo faktov objavených modernou vedou: tie ako argument priťahujú súčasných vedcov.

ENCYKLOPEDICKÉ VEDOMOSTI; POTREBNÉ NA POZNANIE KOR-ÁNU

Po stáročia ľudia nemohli pochopiť výroky Kor-ánu, pretože nemali dostatočné vedecké poznatky. Mnohé verše Kor-ánu týkajúce sa prírodných javov môžeme až dnes úplne pochopiť. Ba možno povedať, že ani v 20. storočí, keď sa vedecké poznatky už tak špecializujú, priemerný vedec vždy nepochopí všetko v Kor-áne bez špeciálneho bádania. To znamená, že ak chceme pochopiť Kor-án, musíme mať encyklopedické vedomosti.

Pojem veda pre mňa znamená súhrn poznatkov, ktoré boli spoľahlivo dokázané a všeobecne uznané. Nie je to súhrn teórií, ktoré na čas pomôžu objasniť javy alebo sériu javov, aby však neskôr vďaka vedeckému pokroku boli zavrhnuté a nahradené vierohodnejšími objasneniami. Ja sa chcem zaoberať iba porovnávaním výrokov v Kor-áne s poznatkami všeobecne platnými a dokázanými, o ktorých už niet čo diskutovať. Kdekoľvek uvediem vedecké fakty, ktoré nie sú ešte stopercentne dokázané, musím ich, samozrejme, úplne objasniť.

Je ešte niekoľko takých kor-ánových výrokov, ktoré moderná veda dosiaľ nepotvrdila: Musím však zdôrazniť, že všetky dôkazy vedú vedcov k tomu, aby ich pokladali za veľmi pravdepodobné. Je to napríklad, výrok z Kor-ánu, ktorý hovorí o tom, že život vznikol

z vody, alebo výrok o tom, že vo vesmíre existujú aj iné planéty podobné našej.

Avšak i napriek týmto vedeckým konštatovaniám by sme nemali zabúdať, že Kor-án je predovšetkým náboženská kniha a samozrejme, nemožno od nej očakávať „vedecký“ cieľ sám o sebe. Kedykoľvek vyzvete človeka, aby uvažoval o stvorení a o nespočetných prírodných javoch, ktoré môže pozorovať, obyčajne príde k takému záveru, že zdôrazní božiu Všemohúcnosť. Fakt, že v týchto úvahách môžeme nájsť narážky na údaje súvisiace s vedeckými poznatkami, je ďalším božím darom, ktorého hodnota musí zažiť vo veku, v ktorom sa vedecký materialistický ateizmus usiluje získať moc nad vierou v Boha.

Počas celého výskumu som sa usiloval byť absolútne objektívnym. Myslím, že sa mi podarilo ku Kor-ánu pristúpiť s takou objektivitou, ako keď lekár otvorí pacientov chorobopis, inými slovami, opatrnou konfrontáciou všetkých symptómov môže stanoviť diagnózu. Musím však pripomenúť, že nie viera v islam, ale jednoduché skúmanie pravdy viedlo moje prvé kroky. Takto to vidím dnes. Po dôkladnom štúdiu faktov som začal pozeráť na Kor-án ako na text zjavený prorokovi.

Pozrime sa na tie výroky Kor-ánu, ktoré sa dnes javia ako dôkazy vedeckej pravdy, ktoré však v minulosti mohli ľudia chápať len ako domnienku. Možno si predstaviť fakt, že do textov by sa dostali ďalšie alternatívne texty a že tie nepochopiteľné časti by človek nemenil? Aj ten najmenší zásah do textu by automaticky porušil pozoruhodnú spojitosť textu, ktorá je preň

taká charakteristická a prekážal by nám v potvrdení jeho súladu s modernými poznatkami. Neustrannému pozorovateľovi sa výroky, ktorými oplýva Kor-án, javia ako nepochybný punc autentickosti.

Kor-án je kázanie zvestované človeku počas Zjavenia, ktoré trvalo zhruba 20 rokov. Je teda prirodzené, že úvahy s vedeckým aspektom sú roztrúsené po celej knihe. Vo svojej štúdii sme ich zoradili podľa predmetu po jednotlivých súrach.

Ako ich klasifikovať? V Kor-áne som nemohol nájsť žiaden náznak osobitnej klasifikácie. Tak som sa rozhodol prezentovať ich podľa vlastného uváženia.

Prvý predmet, ktorým sa budeme zaoberať, je STVORENIE. Verše týkajúce sa tejto témy je možné porovnať so súčasnými všeobecne prevládajúcimi názormi na vznik vesmíru. Ďalej som verše zoradil pod tieto hlavné tituly: Astronómia, Zem, Živočíšna a rastlinná ríša, Človek, a najmä Ľudské rozmnožovanie. Posledný titul zaujíma v Kor-áne veľmi dôležité miesto. K týmto všeobecným titulom možno uviesť ešte podtituly.

Okrem toho som pokladal za užitočné porovnať kor-ánové a biblické rozprávanie z hľadiska súčasných poznatkov. Urobil som to v prípade takých predmetov, ako Stvorenie, Potopa a Exodus.

STVORENIE SVETA

Pozrime sa najprv na stvorenie, ako je opísané v Kor-áne. Objavuje sa tu mimoriadne dôležitá základná idea: je to jeho odlišnosť od biblického rozprávania. Táto idea protirečí porovnávaniam, ktoré často a nesprávne robili západní autori, aby tým podčiarkli podobnosti medzi týmito dvoma textami.

Na západe je silná tendencia vyhlasovať o stvorení, ako aj o iných javoch, že Muhammad iba odkopiroval hlavné myšlienky Biblie. Je skutočne možné porovnať 6 dní stvorenia a jeden deň odpočinku zasvätený Bohu s veršom zo súry Al A'raf (7:54):

„Vaším Pánom je Allah, ktorý stvoril nebesá i zem za 6 dní...”

Treba dôrazne poukázať na to, že súčasní vykladači Kor-ánu zdôrazňujú interpretáciu slova „ajjam”. Jedni ho prekladajú ako „dni”, čím myslia skôr „dlhé obdobie” alebo „veky” než dobu 24 hodín.

Za kardinálne dôležité však pokladáme to, že na rozdiel od biblického rozprávania Kor-án nekladie dôraz na poradie v stvorení Zeme a nebies. O obidvoch – o nebesiach stvorených pred Zemou a o Zemi stvorenej pred nebesami na mieste, kde sa hovorí všeobecne o stvorení. Nachádzame to vo verši zo súry Taha (20:4):

„(Kor-án bol) zoslaný tým, kto stvoril Zem i vysoké nebesá“.

V skutočnosti z Kor-ánu pochádza aj predstava ko-existencie nebeského a pozemského vývoja. Sú tam základné údaje o prvotnej plynnej látke (duchan), ktorej prvky boli spočiatku spojené (ratq), no postupne sa pooddeľovali (fatq). Táto predstava je vyjadrená v súre Fussilat (41:11):

„Potom sa Boh vzniesol do nebies, ktoré boli dymom...“.

A to isté sa hovorí v súre Al Anbija' (21:30):

„Či nevideli tí, ktorí neuverili, že nebesá a Zem boli pevne spojené a že sme ich od seba odtrhli...“.

Proces separácie vyústil do vzniku rozmanitých svetov, ktorých predstava sa v Kor-áne vyskytuje desiatky ráz. Jedna z nich bola sformulovaná v prvom verši v súre Al Fatiha (1:1):

„Vďaka Allahovi, Pánovi všetkých svetov.“

Toto všetko sa úplne zhoduje so súčasnými názorami na existenciu prahmloviny a na proces sekundárnej separácie prvkov, ktoré tvorili prvotnú hmotu. V dôsledku separácie vznikli galaxie a po ich rozdelení hviezdy, z ktorých sa zrodili planéty.

V Kor-áne je tiež zmienka o medzistvorení medzi

nebom a zemou, ako sa to hovorí v súre Al Furqan (25:59):

„(Boh je ten), kto stvoril nebesá i zem a (všetko) medzi nimi za šesť dní a potom vystúpil na trón. Milosrdný! (A kto neverí v jeho milosrdenstvo), nech sa spýta znajúceho.“

Zdá sa, že toto medzistvorenie korešponduje s modernými objavmi astronomických systémov.

Uvedené fakty poukazujú na zhodu kor-ánových výrokov so súčasnými poznatkami v mnohých bodoch. Biblický text so svojimi postupnými frázami je pre nás absolútne neprijateľný, najmä tie časti, v ktorých sa stvorenie Zeme (na tretí deň) zaraďuje pred stvorenie nebies (na štvrtý deň), keď je už všeobecne známe, že naša planéta vznikla zo svojej vlastnej hviezdy – Slnka.

Ako si teda môžeme za takých okolností predstaviť, že autorom Kor-ánu by mohol byť človek, ktorý čerpal z Biblie a svojvoľne by korigoval biblický text, aby tým vytvoril základnú predstavu o vzniku vesmíru, pričom táto idea nebola sformulovaná ani stáročia po jeho smrti.

ASTRONÓMIA – SVETLO A POHYB

Pristúpme teraz k astronómii.

Kedykoľvek opisujeme detaily nachádzajúce sa v Koráne niekomu zo Západu, ten obyčajne reaguje slovami, že v tom nie je nič zvláštneho, ak berieme do úvahy, že Arabi v tejto oblasti urobili mnohé objavy dávno pred Európanmi.

Je to skutočne mýlna myšlienka vyplývajúca z neznalosti histórie. Po prvé, v arabských krajinách sa veda rozvinula až po zjavení Koránu a po druhé, vedecké poznatky, ktoré sa nachádzali na vrchole islamskej civilizácie, neboli na takej úrovni, aby človek mohol napísať výroky porovnateľné s výrokmí v Koráne.

Keďže téma je veľmi široká, opäť sa tu obmedzíme iba na jej náčrt.

Zatiaľ čo Biblia hovorí o Slnku a o Mesiaci ako o dvoch svetelných telesách rozdielnej veľkosti, Korán používa na ich rozlíšenie rôzne epiteta: svetlo (nur) pre Mesiac a fakľu (siraž) pre Slnko. Prvé teleso je nečinné, odrážajúce svetlo a druhé nebeské teleso permanentne horí, je zdrojom svetla a tepla.

Slovo hviezda (nažm) sa objasňuje prívlastkom „thakib“, čím sa poukazuje na to, že horí a pohlcuje samu seba, ako by sa prerážala cez tiene noci.

„Kawkab“ v Koráne určite znamená planéty, ktoré

sú nebeskými telesami, odrážajú svetlo, ale ho neprodujú tak ako Slnko.

Dnes je známe usporiadanie nebeských telies a tiež gravitačná sila pôsobiaca na ne, ako aj rýchlosť pohybu každého z nich. To predsa opisuje už Kor-án, keď poukazuje na základ tejto rovnováhy v súre Al Ambija (21:33):

„A on (Boh) je ten, kto stvoril noc i deň, Slnko i Mesiac. Oba putujú po svojej dráhe.“

Arabské slovo na vyjadrenie tohto pohybu je verbum „sabaha“ (v texte je to „jasbahun“), čo znamená pohyb ľudského tela, či už pohyb nôh bežiacich po zemi alebo plávanie vo vode. V prípade nebeského telesa sme nútení preložiť ho v pôvodnom zmysle, a to „putovanie vlastným pohybom“.

Striedanie dňa a noci v Kor-áne nie je opísané bežným spôsobom. Je vyjadrené pozoruhodnými termínmi. V súre Al Zumar (39:5) sa preň používa slovo „kawwara“, čím sa vyjadruje, že noc sa ovíja okolo dňa a deň okolo noci tak, ako sa „ovíja turban okolo hlavy“, čo je pôvodný význam tohto slovesa. Je to absolútne platné porovnanie, veď v čase zjavenia Kor-ánu astronomické údaje potrebné na toto objasnenie neboli ešte známe.

Opisuje sa tu aj vývin nebeských telies a umiestnenie Slnka, čo sa v detailoch zhoduje so súčasnými poznatkami. Zdá sa, že v Kor-áne je aj narážka na rozpínanie vesmíru.

Vynára sa tu aj otázka pokorenia vesmíru. Vďaka

úžasnému technickému pokroku človek podnikol cestu na Mesiac. Toto nám prichádza na myseľ, keď čítame verš Al Rahman (55:33) :

"(Vy), zhromaždení ľudia a žinnovia⁽¹⁾, ak by ste dokázali preniknúť cez (určené) končiny nebies a Zeme, tak preniknite. Nepreniknete však bez moci."

Táto moc pochádza zo Všemoci a celá súra nabáda uvedomiť si božiu dobročinnosť.

(¹) (V jednotnom čísle žin.) Žin je stvorenie, pochádzajúce z čistého ohňa.

ZEM

Pristúpme teraz k Zemi.

Pozrime sa, napríklad, na tento verš zo súry Al Zumar (39:21):

„Čo nevidíš, že Boh zoslal z neba vodu a rozviedol ju prameňmi do zeme? Z nej potom nechá vyrásť rastliny rôznych farieb (druhov)...“.

Také predstavy sa nám zdajú dnes úplne prirodzené, no nesmieme zabúdať, že v dávnej minulosti to tak nebolo. Veď až v 16. storočí Bernard Palissy podal prvý ucelený opis kolobehu vody. Do toho času ľudia uznávali teóriu, podľa ktorej voda oceánov bola vetrami vháňaná do vnútra kontinentov. Potom sa vracala do oceánov cez veľké priepasti, ktoré sa od čias Platóna nazývajú tartarus. V 17. storočí veril tejto teórii aj taký veľký mysliteľ, ako bol Decartes a dokonca ešte v 17. storočí sa hovorilo o Aristotelovej teórii, podľa ktorej sa voda kondenzovala v studených horských jaskyniach a vytvárala podzemné jazera napájané prameňmi. Dnes však vieme, že to spôsobuje infiltrácia dažďovej vody. Ak porovnáme fakty súčasnej hydrológie s údajmi, ktoré nachádzame v početných veršoch Koránu, nemôžeme nevidieť pozoruhodný stupeň zhody medzi nimi. Geológia v nedávnej dobe objavila vrásnenie, ktoré vy-

tvorilo horské reťaze. Aj o zemskej kôre sa vie, že je ako pevná škrupina, na ktorej možno žiť, zatiaľ čo hlbšie vrstvy sú horúce a tekuté a nie sú teda vhodné pre žiadnu formu života. Je tiež známe, že stabilita pohorí súvisí s vrásnením, a teda vrásky sú základom horských reliéfov a pohorí.

Porovnajme teraz súčasné vedecké poznatky s jedným z mnohých veršov Koránu, ktoré hovoria o tomto jave. Je to citát zo súry Al Naba' (78:6-7):

„(Boh najvyšší oslovuje neveriacich a hovorí im) čo nevidíte, že sme vám zem rozprestrelí ako lôžko? A že hory (sme ako) koly zasadili“.

Koly (awtad), ktoré boli zasadené do zeme ako kolíky, ktoré sa používajú na upevnenie stanu, sú hlbokým základom geologických vrás.

Objektívny pozorovateľ si aj tu ako v iných prípadoch nemôže nevšimnúť zhodu s modernými poznatkami.

Najviac ma však v Koráne zaujali výroky o živých objektoch tak v živočíšnej, ako aj v rastlinnej ríši s osobitným dôrazom na ich reprodukciu.

Musím opäť zdôrazniť fakt, že iba vďaka vedeckému pokroku sme obsah takýchto veršov mohli lepšie pochopiť. Sú tam aj verše s pozoruhodným biologickým obsahom. Je to napr. verš zo súry Al Anbijá, ktorého časť sme už citovali (21:30):

„...A učinili sme z vody všetko živé (Či nenastal už čas) aby uverili?“

To potvrdzuje súčasnú teóriu, že život vznikol z vody.

Botanické poznatky za Muhammadových čias neboli v žiadnej krajine ešte na takej úrovni, aby sa vedelo o existencii samičích a samčích druhoch rastlín. Napriek tomu v súre Taha (20:53) sa môžeme dočítať:

„(A Boh je ten) kto vám učinil Zem rovnú, učinil vám na nej cesty a zoslal vám z neba vodu. Z nej sme nechali vyrásť páry rôznych rastlín“.

Dnes vieme, že plody pochádzajú z rastlín, ktoré sú pohlavného charakteru. Citát zo súry Al Ra'ad (13:3):

„A z každého plodu (Boh) učinil pár...“.

Úvahy o rozmnožovaní živočíchov sa dávali do súvisu s rozmnožovaním človeka.

Je tu jeden verš z oblasti fyziológie, ktorý pokladám za mimoriadne pozoruhodný. Tisíc rokov pred objavením krvného obehu a zhruba 13 storočí predtým sa vedelo o činnosti čriev pri zažívaní. Podľa toho jeden verš Kor-ánu opisuje zdroj, v ktorom sa tvorí mlieko.

Aby sme pochopili tento verš, musíme vedieť, že v črevách sa odohrávajú chemické reakcie a látky extrahované z potravy prechádzajú do krvi pomocou komplexného systému, niekedy aj pečene, v závislosti od ich chemickej povahy. Krv ich transportuje do všetkých orgánov, vrátane mliečnych žliaz.

Čo o tom hovorí Kor-án vo verši Al Nahl (16:66):

"A je pre vás (ľudia) poučenie u dobytká, napájame vás z toho, čo je v ich bruchách, tým, čo je medzi ich krvou a odpadom – čistým (a výživným) mliekom, chutným pre pijúcich".

STVORENIE ČLOVEKA

V Koráne nachádzame mnohé výroky o rozmnožovaní človeka, čo je predmetom skúmania embryológov. Až po zrode základných vedných odborov, ktoré obohatili aj naše poznatky z biológie, a najmä po vynájdení mikroskopu mohol človek pochopiť takéto výroky. Nie je však možné, aby človek v 7. storočí mohol vysloviť také myšlienky. Nič nepoukazuje na to, že ľudia žijúci na Blízkom Východe a v arabských krajinách by vedeli viac o tejto téme ako ľudia v Európe alebo kdekoľvek inde na svete. Dnes je už veľa takých Muslimov, ktorí dôkladne poznajú Korán a majú aj hlboké prírodovedecké poznatky, takže pripúšťajú porovnanie veršov z Koránu hovoriacich o rozmnožovaní človeka s vedeckými poznatkami. Spomínam si na poznámku mladého 18-ročného muslima zo Saudskej Arábie k otázke rozmnožovania, ako je ono opísané v Koráne. Povedal: „Veď táto kniha nám poskytuje základné informácie o predmete. V škole nám pomocou Koránu objasňovali, ako sa rodia deti; vaše knihy o sexuálnej výchove trochu zaostávajú“.

I napriek tomu, že Korán vznikol v dobe povier a mýtov, žasneme nad tým, ako sa jeho obsah zhoduje so súčasnými poznatkami a že neobsahuje žiadne mýlné názory, ktoré v tom čase prevládali.

Zo všetkých veršov vyberme iba tie výroky, ktoré

hovorí o zložitosti tekutiny schopnej oplodnenia a o tom, že jej stačí len veľmi málo na to, aby nastalo oplodnenie, čo vystihuje arabské slovo „sulala“ – rod.

Oplodnenie vajíčka v ženských orgánoch, je dokonale opísané vo viacerých veršoch slovom „Alaq“, čo je aj názvom súry, v ktorej sa tento opis nachádza (96:2):

“(A Boh) stvoril človeka zo zrazeniny krvnej”.

Nemyslím, že existuje presnejší preklad slova “Alaq”, ako je jeho pôvodný význam.

Vývoj embrya v maternici je opísaný iba stručne, ale presne, pretože jednoduché slová vystihujú základné štádia jeho vývoja. Vo verši zo súry Al Mu'minun (23:14) sa píše:

„Potom sme z kvapky semena stvorili zrazeninu krvi a z tejto krvnej zrazeniny sme (nasledovne) stvorili kúsok mäsa (bez akejkoľvek formy). Potom sme z kúska mäsa stvorili kosti a obalili sme ich mäsom...”

Termín „mudgha“ (bez tvaré mäso) presne zodpovedá vzhľadu embrya v určitom štádiu jeho vývoja.

Je známe, že kosti sa vyvíjajú vo vnútri tejto masy a neskôr sa obaľujú svalmi. To je vyjadrené termínom „lahm“ (neporušené mäso).

Embryo prechádza štádiami, v ktorých sa niektoré jeho časti podobajú na tie po narodení a niektoré

nie. Pravdepodobne toto má na zreteli verš zo súry Al-Haž (22:5), ktorý znie:

„(Ludia) My sme vás stvorili z hlíny, potom z kvapky semena, potom zo zrazeniny krvi, potom z kúska mäsa stvárneneho...“.

Ďalej sa tu hovorí o zmysloch. Verš zo súry Al Saž-da (32:9):

“(A Boh) vám stvoril sluch, zrak, rozum (a city)...“.

Nič tu neprotirečí dnešným poznatkom a do Koránu sa nedostali žiadne mýlne názory danej doby.

KOR-ÁN A BIBLIA

Už sme sa dostali k poslednej téme. Je to konfrontácia tých častí Kor-ánu, ktoré súvisia s Bibliou, so súčasnými poznatkami.

Tohto problému sme sa už letmo dotkli, keď sme hovorili o stvorení. Už predtým som zdôraznil úplnú zhodu medzi súčasnými poznatkami a veršami Kor-ánu, pričom som poukázal na to, že biblické rozprávanie obsahuje výroky z vedeckého hľadiska neprijateľné. Asi nás to neprekvapuje, ak vieme, že toto veľké biblické rozprávanie o stvorení vytvorili kňazi žijúci v 6. st. pred n. l. Odtiaľ pochádza termín „sacerdotálne“ rozprávanie. Zdá sa, že to malo byť kázanie vyzývajúce ľudí svätiť sabat (sviatočný deň). Toto rozprávanie bolo vytvorené s určitým zámerom, a ako poznamenal Otec de Vaux (bývalý riaditeľ Biblickej školy v Jeruzaleme), v podstate malo právny charakter.

Biblia obsahuje tiež mnoho kratších a starších rozprávání o stvorení, tzv. Jehovistickú verziu, ktorá pristupuje k tomuto predmetu úplne z iného zorného uhla.

Obe sú prebraté z prvej knihy Genezis. Predpokladá sa, že jej autorom bol Mojžiš, ale ako vieme, text prešiel mnohými zmenami. Sacerdotálne rozprávanie knihy Genezis sa preslávilo svojimi podivnými genealógiami, ktoré siahajú až k Adamovi, ktoré však nikto neberie vážne. A predsa takí autori evanjelií ako Matúš a Lukáš ich takmer doslovne reprodukovali vo

svojich genealógiách o Ježišovi. Matúš siaha až po Abraháma a Lukáš po Adama.

Všetky tieto písomnosti sú z vedeckého hľadiska neprijateľné, pretože ich dej je zaradený do obdobia, kedy sa človek objavil na zemi, čo sa absolútne nezhoduje s tým, čo v súčasnej dobe bolo s určitou potvrdené. Naproti tomu v Koráne nenachádzame výroky tohto druhu.

Už sme sa zmienili o tom, ako sa Korán zhoduje so všeobecnými súčasnými názormi na vznik vesmíru, zatiaľ čo Biblia týmto názorom protirečí. Alegóriu prvotných vôd a stvorenie svetla v prvý deň pred stvorením hviezd, ktoré toto svetlo produkujú, možno ťažko obhájiť. To, že večer a ráno jestvovali pred stvorením Zeme; stvorenie Zeme na tretí deň pred Slnkom, ktoré bolo stvorené na štvrtý deň; objavenie sa vtákov na šiesty deň, všetky tieto výroky odrážajú domnienky, ktoré prevládali v čase, v ktorom bol text napísaný a žiaden iný význam nemajú.

Ťažko možno pripustiť aj biblické genealógie, ktoré sú základom židovského kalendára a tvrdia, že v súčasnosti je svet starý 5738 rokov. Naša slnečná sústava má asi 4 a pol milióna rokov a objavenie sa človeka na Zemi takého, akého poznáme dnes, odhaduje sa na desiatky tisícov rokov, ak nie aj viac.

Takéto údaje v Koráne nenachádzame, sú špecifické pre biblický text.

Je tu ešte ďalší pozoruhodný predmet porovnania Biblie a Koránu: Potopa. V skutočnosti biblické rozprávania je spojením dvoch opisov, v ktorých sa udalosti opisujú rozdielne. Biblia hovorí o všeobecnej po-

tope a zaraďuje ju zhruba 300 rokov pred Abraháma. Podľa toho, čo vieme o Abrahámovi, by to znamenalo, že táto všeobecná pohroma sa udiala asi v 21. alebo v 22. storočí pred n. l. Z historického hľadiska je to však neprijateľné.

Ako by sme mohli pripustiť, že v 21. alebo v 22. storočí pred n. l. všetka civilizácia bola zmetená z povrchu zemskej všeobecnou pohromou, keď vieme, že toto obdobie korešponduje s obdobím vlády Strednej ríše v Egypte, približne v čase prvého prechodného obdobia pred 11. dynastiou.

Po týchto konfrontáciách vidíme medzi Kor-ánom a Bibliou veľkú deliacu priepasť.

Na rozdiel od Biblie kor-ánove rozprávania o potope sa týka len ľudí Noeho. Tí boli potrestaní za svoje hriechy tak ako aj iné bezbožné národy. Kor-án nezasadzuje túto pohromu do času. Z historického a archeologického hľadiska niet voči tomuto kor-ánovému podaniu námietok.

Tretím predmetom porovnávania, a to mimoriadne významným, je Mojžišov príbeh – Exodus Židov z Egypta, zotročených faraónom. Tu môžem podať iba veľmi stručný prehľad výsledkov svojho štúdia tohto predmetu. Už som spomenul body, v ktorých sa biblické a kor-ánové rozprávania zhodujú a kde sa rozchádzajú. Našiel som aj také miesta, kde sa oba texty navzájom dopĺňajú. Z viacerých hypotéz som usúdil, že najpravdepodobnejším faraónom Exodu bol Mernephat, nástupca Ramsesa II. Archeologické dôkazy dávajú za pravdu Biblii. Som rád, že môžem povedať, že biblické rozprávania prispe-

lo k správne mu zaradeniu Mojžiša do histórie faraónov: Mojžiš sa narodil za vlády Ramsesa II. V tomto prípade má biblický príbeh o Mojžišovi historickú hodnotu.

Medicínske štúdium múmie Marnephata poskytlo užitočné informácie o možných príčinách jeho smrti. Objavenie múmie tohto faraóna má veľký význam. Biblia zaznamenáva, že múmia bola pohltená morom, ale neposkytuje žiadne detaily o tom, čo sa s telom neskôr stalo.

Kor-án v súre Junus (10:92) poznamenáva, že telo faraóna odsúdené k zániku bolo ušetrené od vôd:

„Dnes zachránime tvoje telo, aby si bol pre tých, čo prídu po tebe, znamením. A veru, mnohí ľudia sú k našim znameniam ľahostajní“.

Medicínske skúmanie tejto múmie navyše ukázalo, že vo vode nemohla dlho zotrvať, pretože sa na nej nejavia znaky poškodenia zapríčineného dlhším potopením.

Konfrontácia kor-ánového rozprávania so súčasnými poznatkami tu opäť potvrdzuje, že z vedeckého hľadiska niet protinemu námietok.

Starý zákon predstavuje zbierku písomných prác vytvorených približne počas deviatich storočí, ktoré prekonali mnohé zmeny. Pri zostavovaní textov Biblie zohral významnú úlohu človek. Zjavenie Kor-ánu má úplne inú históriu. Od chvíle, keď bol zvestovaný človeku, ľudia sa ho začali učiť naspamäť

a bol zapísaný ešte za čias Muhammada. Vďaka tomu Kor-án nemá problémy s autentičnosťou.

Úplne objektívne preskúmanie Kor-ánu vo svetle moderných poznatkov vedie nás k zisteniu zhody medzi nimi. To nás presvedča o tom, že je nemysliteľné, aby človek v časoch Muhammada mohol byť autorom výrokov, ktoré predchádzali poznatkom jeho doby.

Podobné úvahy prispievajú k tomu, čo dáva zjaveniu Kor-ánu unikátne miesto a nestranného vedca núti pripustiť, že nie je schopný podať objasnenie iba na materialistickom základe.

SVETLO ZJAVENIA

Úvod

Čo je život?

Jestvovanie človeka a stvorenie celého vesmíru nie sú len čírou náhodou, či produktom prírody. Celý vesmír, každá jeho čiastočka predstavuje obraz milujúceho, milosrdného a všemohúceho Stvoriteľa. Bez neho nič nemôže existovať. Každý človek vie, že jeho existencia závisí od Stvoriteľa a že sám sa stvoríť nemôže. Je preto jeho povinnosťou poznať svojho majstra Stvoriteľa – Boha.

Ludské pokolenie

Človek je jedinečné stvorenie. Boh stvoril človeka ako svojho zástupcu, aby vládol ostatným tvorom na zemi. Obdaril ho schopnosťou myslieť, čím sa odlišuje od všetkých ostatných živočíchov. Prorok hovorí: *"Boh nestvoril nič lepšie ako Rozum a nič dokonalejšie a krajšie ako Rozum"*.

So schopnosťou rozlišovať a rozoznávať človek dostal slobodnú vôľu, aby si vybral životnú cestu dôstojnú božieho zástupcu, alebo aby spadol nižšie ako tie najnižšie stvorenia. Človek sa narodí čistý a bez hriechu. Má možnosť robiť dobré skutky, alebo upadnúť do hriechu.

Božie vedenie

Boh zo svojej lásky a milosrdenstva k človeku nechal nás tápať v tme a neopustil nás pri hľadaní správnej cesty. Spolu s našou intelektuálnou schopnosťou ustanovil nám božie vedenie ako kritérium pravdy, poznania a reality jestvovania na tomto svete aj po smrti.

Zjavenia

Od počiatku jestvovania ľudstva Boh posielal prorokov, aby zvestovali jeho Zjavenie a aby vyzývali na cestu opravdivého pokoja a poslušnosti k nemu, k opravdivému Bohu. Toto je ISLAM. Tento odkaz zvestovali rôzni proroci nasledujúcim generáciám. Avšak všetky predchádzajúce odkazy a zjavenia boli neskoršími generáciami zdeformované. Čisté Zjavenie bolo opletené mýtmi, poverami, klaňaním sa iným bohom a rôznymi iracionálnymi filozofickými ideológiami. Viera v Boha sa stratila v spleti mnohých náboženstiev.

Ľudské dejiny sú kronikou kolísania človeka medzi svetlom a tmou, ale Boh zo svojej obrovskej lásky k človeku nás neopustil.

Posledné Zjavenie

Keď ľudstvo tonulo v hĺbke temného veku, Boh poslal posledného zvestovateľa, proroka Muhammada (nech na ňom mier spočívajú), aby ho vykúpil. Zjavenie prorokovi Muhammadovi je pre ľudstvo posledným a trvalým zdrojom božieho vedenia.

KRITÉRIÁ PRAVDY

Ako možno dokázať, že Kor-án sú slová božie?

1. RACIONÁLNE UČENIE: Keďže nás Boh obdaril myslením, našou povinnosťou je rozlíšiť pravdu od lži. Pravé nepokrivené božie Zjavenie je racionálne a možno ho logicky zdôvodniť.

2. DOKONALOSŤ: Keďže Boh je dokonalý, aj jeho Zjavenie musí byť dokonalé a presné, bez omylov, chýb, bez akýchkoľvek vsuviek a možných variantov. V jeho podávaní by nemali byť žiadne protirečenia.

3. ŽIADNE MÝTY ČI POVERY: V božom Zjavení niet žiadnych mýtov ani povier, ktoré degradujú dôstojnosť božiu i ľudskú.

4. VEDECKOSŤ: Keďže Boh je tvorcom poznania, skutočné Zjavenie je vedecké a dokáže odolávať námietkám vedy všetkých čias.

5. PROROCŤ: Boh je znalcom minulosti, prítomnosti i budúcnosti. Prorocké slová v jeho Zjavení sa teda plnia tak, ako boli prorokované.

6. NENAPODOBITEĽNOSŤ ČLOVEKOM: Práve božie Zjavenie je neomylné a človek ho nemôže napodobniť. Pravé božie Zjavenie je živý zázrak, otvorená kniha vyzývajúca ľudstvo hľadať a dokazovať pravdu.

Milý čitateľ,

na človeka sa tu nerobí žiaden nátlak, aby akceptoval PRAVDU. Je to však nedôstojné pre ľudský intelekt, ak sa človek nezaujíma o to, čo je PRAVDA.

Islam učí, že Boh nám dal schopnosť myslieť, a preto očakáva, že človek veci pochopí objektívne a systémovo si ich zdôvodní. Uvažovať, pýtať sa a ešte raz uvažovať!

Nikto ňa nenúti k náhlemu rozhodnutiu prijať učenie islamu, pretože islam učí, že človek sa má slobodne rozhodovať. Aj keď je človek postavený zoči voči PRAVDE, nikto ho nenúti prijať ju.

Avšak prv než si začneš tvoriť mienku o islame, spýtaj sa sám seba, či máš o ňom dostatok vedomostí. Spýtaj sa, z akých zdrojov pochádzajú tvoje poznatky, či len od ľudí, ktorí povrchno poznajú učenie islamu, alebo zo serióznych, objektívnych zdrojov.

Nebolo by správne, keby ste sa o nejakom jedle vyjadrili len na základe toho, čo vám niekto povedal, bez toho, aby ste ho ochutnali. Podobne aj učenie islamu by ste mali spoznávať z hodnoverných zdrojov a prv, než si o ňom utvoríte mienku, mali by ste ho nielen „ochutnať“, ale aj „stroviť“.

Závisí to od teba, akým smerom pôjdeš ďalej. Islam plne rešpektuje tvoje právo na slobodnú voľbu. Každý človek má vlastnú vôľu. Nikto ti ju nemôže vziať a záleží len od teba, ako sa rozhodneš.

Poznámka vydavateľa:

Publikovaním tejto práce sme v žiadnom prípade nechceli vyvolať polemiku o správnosti či nesprávnosti iných náboženstiev. Naším cieľom bolo iba poukázať na určité časti Kor-ánu, ktoré su v súlade so súčasnými vedeckými poznatkami. Čitateľa si dovoľujeme upozorniť, že práca je presným prekladom štúdie Dr. Bucailliho z Francúzskej lekárskej akadémie.